

Bijbelstudie Centrum met een zeer speciale en machtige studie over:
**“Het machtig grote verlossingsplan van God in de zeven Hoogtijfeesten,
zoals Hij dit neergelegd heeft in de vastgestelde feesten onder Israël
en de letterlijke vervulling hiervan door Jezus, de Christus der Schriften”.**

tweede avond: het eerste feest dat God viert, het Pascha

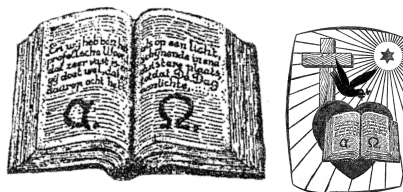
Geachte Lezer,

Het verheugd ons, u deze zeer speciale studie (in serie) te mogen overhandigen. Het is onze hartenwens, dat u door dit seminar wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: **“Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden”**. (Joh. 10:9), dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus Christus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswege de opdracht, u deze Bijbelse boodschap (studie) door te geven. Probeer u alstublieft, om het zonde vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van deze studie zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van deze studie of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u deze studie gaat lezen en bestuderen, u uw God en Vader vraagt om geopend oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in deze studie tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is deze studie niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen
namens het Bijbelstudie Centrum
Rob Schutte

2 Petrus 1:19

2 Tim. 4:2-4. “verkondig het woord, dring erop aan, gelegen of ongelegen, wederleg, bestraf en bemoedig met alle lankmoedigheid en onderrichting. Want er komt een tijd, dat (de mensen) de gezonde leer niet (meer) zullen verdragen, maar omdat hun gehoor verwend is, naar hun eigen begeerte zich (tal van) leraars zullen bijeenhalen, dat zij hun oor van de waarheid zullen afkeren en zich naar de verdichtzels keren”.

Bijbelstudie Centrum met een zeer speciale en machtige studie over:
“Het machtig grote verlossingsplan van God in de zeven Hoogtijfeesten, zoals Hij dit neergelegd heeft in de vastgestelde feesten onder Israël en de letterlijke vervulling hiervan door Jezus, de Christus der Schriften”.

tweede avond: het eerste feest dat God viert, het Pascha

Lezen wij Lev. 23:4-5. *“Dit zijn de feesttijden des HEREN, heilige samenkomsten, die gij uitroepen zult op de daarvoor bepaalde tijd. In de eerste maand, op de veertiende der maand, in de avondschemering, is het pascha voor de HERE”.*

De drie eerste feesten, die bij elkaar horen: het Pascha, het feest van de ongezuurde broden en ook de eerstelingsgarve, vielen in de eerste maand van het zogenaamde geestelijke jaar. Pinksteren viel in de derde maand en de laatste drie feesten die ook bij elkaar horen: feest der bazuinen, grote verzoendag en het Loofhutfest, vielen in de zevende maand.

Het Pascha is het eerste grote feest, het feest van het lam dat daarop geslacht moest worden. Niet de verlossing van Israël uit Egypte stond in het middelpunt, maar het lam. Zo staat ook Jezus Christus in het middelpunt, want Hij is de Heerlijkheid, en als wij iets van die heerlijkheid willen smaken, dan moeten wij blikken op Hem, want Hij alleen is onze heerlijkheid.

Wij zullen zien, dat God in dit Pascha ons geweldige dingen heeft geschonken. De instelling van het Pascha vinden wij uitvoerig beschreven in Ex. 12:1-6: *“En de HERE zeide tot Mozes en tot Aäron in het land Egypte: Deze maand zal u het begin der maanden zijn; zij zal u de eerste der maanden van het jaar zijn. Spreekt tot de gehele vergadering van Israël als volgt: op de tiende van deze maand zal ieder voor zich een stuk kleinvee nemen, familiegewijs, een stuk kleinvee per gezin.*

Maar indien een gezin te klein is voor een stuk kleinvee, dan zullen hij en de naaste bureu van zijn gezin er een nemen, naar het aantal personen; gij zult bij het stuk kleinvee rekenen met ieders behoefte. Een gaaf, mannelijk, éénjarig stuk kleinvee moet gij nemen; gij kunt dit nemen van de schapen of van de geiten. En gij zult het bewaren tot de veertiende dag van deze maand; dan zal de gehele vergadering der gemeente van Israël het slachten in de avondschemering”.

Hier staat al heel veel in en wij zien dikwijls, dat bij één verordening van God, heel veel dingen bepaald worden en wij zien dus direct, dat niet de verlossing in het middelpunt staat en ook niet diegenen, die verlost moeten worden, maar het lam. In vers 4 komt duidelijk uit, dat men rekening moest houden met het lam, want God zegt daar, dat ieder gezin zo'n stuk kleinvee moet nemen. Maar is het gezin te klein, dan moeten zij het met de naaste bureu in één huis samen eten.

Hier zien wij dus, dat niet het lam wordt aangepast aan de mens, maar dat de mensen worden aangepast aan het lam. Vandaag hebben wij een christelijke godsdienst die aangepast wordt naar de mens. Maar God wil, dat de mensen zich aanpassen aan het Lam, Zijn Zoon, want wij moeten worden gelijk Hij is.

We beginnen nu met vers 1: *En de HERE zeide tot Mozes en Aäron in het land Egypte: Deze maand zal u het begin der maanden zijn; zij zal u de eerste der maanden van het jaar zijn”.*

Hiermee heeft God het geestelijke jaar voor Israël ingesteld. De 7^e maand van het gewone burgerlijke jaar werd de eerste maand van het geestelijke jaar. Ik wil u trachten dit duidelijk te maken. Israël had net als wij een jaartelling, zoals God hen geleerd had, alleen die jaartelling was anders dan onze jaartelling.

Wij hebben een zogenaamd zonnejaar maar Israël had een maanjaar, zoals Ps.104:19 zegt: *“Hij heeft de maan gemaakt voor de vaste tijden”.* Want het maandjaar kwam op 12 maal 29½ dag, dus was dat elf dagen korter dan het zonnejaar.

Daarom had Israël naast zijn twaalf maanden van het maanjaar meestal om de twee of drie jaar, een hele schrikkelmaand en werd de twaalfde maand als het ware nogmaals herhaald, zodat de stand weer gelijk kwam met het zonnejaar. Het is ten gevolge van deze feesten nodig dat wij dit weten. We kennen de geschiedenis van Ex. 12, waar God het Pascha instelde toen Hij Israël verlossen wilde uit de slavernij en harde dienstbaarheid in Egypte. Wat God reeds tevoren aan Abraham gezegd had.

Bijbelstudie Centrum met een zeer speciale en machtige studie over:
**“Het machtig grote verlossingsplan van God in de zeven Hoogtijfeesten,
zoals Hij dit neergelegd heeft in de vastgestelde feesten onder Israël
en de letterlijke vervulling hiervan door Jezus, de Christus der Schriften”.**

tweede avond: het eerste feest dat God viert, het Pascha

God wil hen nu daaruit verlossen door een sterke uitgestrekte hand en een machtige arm en daartoe heeft Hij dit Pascha ingesteld.

Wij weten, hoe God Mozes geroepen had als middelaar en dat hij samen met Aäron naar Farao gaan moest om de eis van God bekend te maken, dat Farao Zijn volk moest laten trekken om God te dienen in de woestijn, maar Farao verhardde zijn hart.

Toen kwam God met gerichten tot tienmaal toe. Bij de tiende plaag heeft God een voleinding gemaakt, want tien is het getal in de Bijbel van de voleinding wat wij voortdurend in deze feesten tegenkomen.

Maar voordat de tiende plaag over Egypte ging stelde God het Pascha in, omdat Hij alle eerst geborenen van mens en dier in Egypte zou slaan door de verderfengel, uitgezonderd diegenen, die schuilen achter het bloed van het lam dat aan de bovendorpel en zijposten was aangebracht en waar de verderfengel aan voorbij moest gaan.

Op de veertiende van de zevende maand van het burgerlijk jaar vond de tiende plaag plaats. Nu zegt God dat deze zevende maand van het natuurlijke, burgerlijke jaar geworden is tot de eerste van de maanden. Wat wil daar zeggen? Het wil zeggen, waar God het Lam gegeven heeft en het Lam binnengekomen is, dat daar het oude voorbij is gegaan en alles nieuw geworden is.

Daar komt een nieuwe één, een nieuw begin, een nieuwe tijdsorde. De oude tijdsorde van het natuurlijke leven is voorbijgegaan, want in de vervulling weten wij, dat diegenen die in Jezus is een nieuwe schepping is: **“het oude is voorbijgegaan, zie, het is alles nieuw geworden”**. De maand waarin het lam geslacht is, is nu voor God de eerste van de maanden van het geestelijk jaar geworden.

Dit is een nieuwe tijdsorde geworden, die boven de oude tijdswenteling uitgaat. Waar kwam de oude tijdswenteling vandaan? Deze kwam van de schepping. Dit wil ik u nader verklaren. De normale jaartelling behoorde te beginnen ongeveer half september, zoals dit ook bij de Joden is. Het is de jaartelling die begint vanaf de scheppingsdagen die anders zijn dan bij ons.

Want wij beginnen de nieuwe dag des nachts om twaalf uur. Maar bij God begint een nieuwe dag bij zonsondergang om zes uur. Van de scheppingsdagen lezen wij: **“Toen was het avond geweest en het was morgen geweest”**. Dat wil zeggen bij zonsondergang, ‘s-avonds om zes uur begint de nieuwe dag.

De dag begint bij God met twaalf uur nacht en eindigt met twaalf uur dag, want bij God gaat het van duisternis tot het licht, van de nacht naar de eeuwige dag. Daarom loopt de Joodse normale dag van zes uur in de avond tot de volgende avond zes uur. Ook het jaar van Israël begint, wanneer de oogst van de zomer ten einde en geheel ingezameld is, dus als het najaar gekomen is.

Het is avond geweest en morgen geweest en bij het jaar zien wij hetzelfde. Namelijk dat het najaar en winter geweest is en dan lente en zomer. Bij God eindigt het jaar dus na de lente en zomer en begint met najaar en winter, zoals ook de avond en de nacht eerst komt en daarna de dag. De Joden vierten het nieuw jaar ongeveer half september, begin oktober, dit is het burgerlijke jaar. Als er zes maanden om zijn van dit burgerlijke jaar, dan begint de lente.

Dit is ook zo, want de zevende maand van Israëls jaar, waarin God Israël verlostte uit de slavernij, namelijk allen die schuilen achter het bloed van het lam, was de maand, toen de lente net begonnen was, ongeveer onze maand maart en dat is de eerste maand van het geestelijke jaar. Dit is iets heerlijks!

Als het najaar en de winter geweest is, wil dit zeggen dat dorheid en doodsheid geweest zijn, dan wil God niet alleen nieuw leven geven, zoals de natuur ontwaakt in de lente, maar Hij wil dan waarachtig eeuwig leven gaan geven, doordat Hij het Lam geeft.

Bijbelstudie Centrum met een zeer speciale en machtige studie over:
“Het machtig grote verlossingsplan van God in de zeven Hoogtijfeesten, zoals Hij dit neergelegd heeft in de vastgestelde feesten onder Israël en de letterlijke vervulling hiervan door Jezus, de Christus der Schriften”.

tweede avond: het eerste feest dat God viert, het Pascha

Wij weten dat de natuurlijke jaartelling, het burgerlijke jaar, bovendien een beeld is, niet alleen van de afwisselende jaargetijden maar ook van de omwenteling van ons gewone leven. Wij wentelen ons in de zonden en het loopt tenslotte naar de twaalf en dat betekent de dood. Want we liggen dood in de zonden en misdaden.

Aan ons allen is van God een natuurlijke levensloop toegemeten, beginnende bij de geboorte en eindigende bij de dood. Het is een natuurlijke levensloop, een natuurlijke tijdswenteling in ons leven.

Nu heeft God ingegrepen en komt daar middenin, na de zesde maand met Zijn feesten, opdat wij Gods hand zullen aangrijpen, die ons het Lam schenkt opdat wij daardoor eeuwig leven zouden ontvangen.

Wij kunnen het ook zo zeggen: het burgerlijke, natuurlijke jaar geeft de vergankelijkheid aan, de tijd die ons hier toegemeten is, maar het geestelijke jaar is de eeuwigheid. Nu zien wij, hoe de eeuwigheid in kwam, in de tijd, toen God Zijn Zoon zond kwam het eeuwig Leven Gods in een wereld die ten onder zou gaan. God bracht Zijn eeuwigheid, Zijn leven in de wereld in Zijn Zoon.

Waarom? Opdat die vergankelijke tijd de eeuwigheid zou ontmoeten. Gezette hoogtijden zijn afspraken, waarin God de mens ontmoeten wil. Hij wil de sterfelijke mens, die verloren zondaar ontmoeten, voordat het te laat is, voordat voor hem de eeuwigheid aanbreekt met de eeuwige dood en verdoemenis.

Daarom heeft God het Lam ingebracht, die de Drager, de Vertegenwoordiger is van het Leven, van de eeuwigheid Gods, opdat wij een ontmoeting met Hem zouden hebben opdat de vergankelijke tijd opgenomen zou worden in de eeuwigheid en opdat die vergankelijke, sterfelijke mens opgenomen zou worden in het Lam en tot een eeuwige zoon van God gemaakt zou worden.

Wat een geweldige sprake vinden wij al in het eerste vers, als God zegt: **“En de HERE zeide tot Mozes en tot Aäron in het land Egypte: Deze maand zal u het begin der maanden zijn; zal u de eerste der maanden van het jaar zijn”.** Weet u wat dit voor Israël letterlijk ging betekenen?

Dat het afgelopen was met de natuurlijke tijdsorde die Israël kende, maar ook de Egyptenaren kenden. Dat het afgelopen was met het leven in die tijdsorde, want dat is er mee verbonden, omdat die tijdsorde ons toegemeten is. Toen het lam binnen kwam was daarmee voor Israël het leven in Egypte afgelopen, dat het beeld is van de zondige wereld en van de slavernij aan de zonde, de zeden en gewoonten en de hele tijdsorde van Egypte

Het werd letterlijk alles nieuw. Dit wil God ons zeggen in het feest van het Lam. Want waar dit Lam binnenkomt en dat Lam is Jezus Christus, breekt voor zo'n mens een volledige nieuwe dag aan, een volledig nieuw begin, een volledig nieuwe tijdsorde maar ook nieuwe zeden en gewoonten, een radicale ander leven.

Zo is het ook voor ons: niet meer van deze wereld. Als Paulus zijn brief schrijft aan de **Filippenzen** zegt hij in **hoofdstuk 1**, dat toen zij tot bekering kwamen, dat wil zeggen, toen zij het Lam aten (Jezus Christus) werd het voor hen tot een nieuwe dag.

Vers 4-5: “immers, in al mijn gebeden bid ik telkens voor u allen met blijdschap, wegens uw deelhebben aan de prediking van het evangelie, van de eerste dag af tot nu toe”.

Er was in hun leven een eerste dag gekomen zodra zij de prediking van het Lam in het geloof aanvaardden en de oude dagen waren voorbij. Bij Pascha begint de eerste dag van één voor ons nieuwe tijdsorde en voor ons hier beneden breekt er ook nog een laatste dag aan.

Ons natuurlijke leven begon op de dag van onze geboorte en de laatste dag van dit natuurlijke leven is het sterven maar als wij Jezus Christus aangenomen hebben is onze eerste dag de dag van onze wedergeboorte en de laatste dag die voor ons aanbreekt is niet ons sterven maar ons gaan naar de hemel, waar ons een ge-

Bijbelstudie Centrum met een zeer speciale en machtige studie over:
“Het machtig grote verlossingsplan van God in de zeven Hoogtijfeesten, zoals Hij dit neergelegd heeft in de vastgestelde feesten onder Israël en de letterlijke vervulling hiervan door Jezus, de Christus der Schriften”.

tweede avond: het eerste feest dat God viert, het Pascha

weldige plaats bereid is, zoals Paulus zegt in **vers 6**: **“Hiervan toch ben ik ten volle overtuigd, dat Hij, die in u een goed werk is begonnen, dit ten einde toe zal voortzetten, tot de dag van Christus Jezus”.**

Dat is de dag waar Hij Zijn Gemeente weghaalt en zij ingaat in de rust die God bereid heeft. Dat is de laatste dag voor ons hier op deze wereld en dat is niet ons sterven, maar onze hemelvaart. Prijst Zijn Naam!

Bij het eerste begin van het Pascha zien wij hoe het lam centraal staat en hoe er rekening mee moest worden gehouden naar dat lam, want dit lam wordt niet aangepast aan de mensen, maar de mensen moeten zich volledig aanpassen aan dat lam en dan gaan alle dingen anders worden.

Al het oude is dan radicaal voorbij en het is alles nieuw geworden, want wie in Christus is, is een nieuwe schepping, het oude is voorbij gegaan, zie het is alles nieuw geworden; nieuwe zeden, nieuwe gewoonten, nieuw leven, nieuwe dienst, nieuwe wandel, nieuwe gedachten, een nieuwe tijdsorde en nu niet meer een wentelen in de zonden maar een leven en wandelen met God. Geen slaaf meer maar een vrije, niet gebonden maar een verlost.

Dit Pascha is in Christus Jezus heerlijk nauwkeurig vervuld en God heeft ons hier veel meer bereid dan wij beseffen. We hebben gezien dat bij dit eerste feest niet de verlossing in het middelpunt staat, ook niet de verlost, maar het lam. Het waarachtige Lam is de heerlijkheid Gods, het is de gedachte Gods en Zijn heerlijkheid is onze heerlijkheid.

Het gaat alleen om het Lam en wij zullen nu zien, hoe nauwkeurig het Pascha in Zijn Zoon Jezus Christus vervuld is geworden, waarin wij de heerlijkheid van God en van het Lam beter leren aanschouwen.

Daarna zullen wij ook zien wat God ons in dit Pascha bereid heeft. Zoals wij reeds gezien hebben, naar aanleiding van **Ex. 12:3** en **4** moest de mens zich aanpassen aan het lam en daarmee rekening houden. We zien vandaag echter een Christendom waarbij het Lam aangepast wordt aan de mens.

Vandaar al die verschillende kerken en kringen. Maar het zijn Gods gedachten, dat de mens rekening moet houden met het Lam, want het Lam staat centraal. Het is ook Gods heerlijkheid en wij kunnen die heerlijkheid in Hem ontvangen en zo moeten wij ook veranderd worden naar het beeld van Hem en zullen wij de gestalte van het Lam moeten aanvaarden.

Hoewel in **Ex. 12:3b** staat: **“op de tiende van deze maand zal ieder voor zich een stuk kleinvee nemen, familiesgewijs, een stuk kleinvee per gezin”.** Er waren vele gezinnen en dus vele lammeren, toch zegt datzelfde Woord dat het één lam is en één gemeente, zoals wij dit duidelijk vinden in **vers 6b**: **“dan zal de gehele vergadering der gemeente te Israël het slachten in de avondschemering”.**

Al waren het dus vele lammeren, toch wordt het samengevoegd als in dat ene Lam en al waren het vele huisgezinnen, zo was het voor God één gemeente van Israël, die het moest slachten.

In **vers 21** zegt Mozes tot het volk: **“Toen ontbood Mozes al de oudsten van Israël en zeide tot hen: Trekt heen, haalt kleinvee voor uw geslachten en slacht het Pascha”.**

Wij kennen de heerlijke vervulling hiervan in het Nieuwe Testament, want wij lezen in **Joh. 1:29**. **“De volgende dag zag hij Jezus tot zich komen en zeide: Zie, het lam Gods, dat de zonde der wereld wegneemt”.** Dit moest Johannes de Doper, toen hij Jezus tot zich zag komen, reeds door de Heilige Geest zeggen.

Al deze lammeren, die vanaf het Pascha in Egypte, ruim twee duizend jaar lang tot aan Christus geslacht zijn, moesten een heen wijzing zijn naar het geslachte Lam. In **Cor. 5:7b** lezen wij: **“Want ook ons paaslam is geslacht: Christus”.**

Bijbelstudie Centrum met een zeer speciale en machtige studie over:
**“Het machtig grote verlossingsplan van God in de zeven Hoogtijfeesten,
zoals Hij dit neergelegd heeft in de vastgestelde feesten onder Israël
en de letterlijke vervulling hiervan door Jezus, de Christus der Schriften”.**

tweede avond: het eerste feest dat God viert, het Pascha

Wij zien hoe Jezus het Paaslam is, waarvan wij de afschaduwing vinden in het lam dat men in Egypte in huis moest nemen. Dit Pascha moest Israël ieder jaar opnieuw vieren op de veertiende van de eerste maand van het geestelijke jaar. Hoewel Israël in al die jaren tot aan het kruis van Christus ieder jaar het paasfeest vierde, vinden wij in de Bijbel precies zeven (volheid) paasvieringen vermeldt.

De eerste paasviering vinden wij vermeld in **Ex.12**, in Egypte bij hun verlossing. De tweede paasviering vinden wij in **Num. 9**, als Israël in de woestijn is. Het derde paasfeest vinden wij vermeld in **Jozua 5** bij de intocht in Kanaän, zodra zij de Jordaan door waren. Het vierde paasfeest vinden wij onder **koning Hiskia**, toen Israël en Juda tot grote afval gekomen waren door afgodendienst.

Hiskia gaat dan de Tempel reinigen van alle afgoden en viert dan opnieuw het paasfeest. Het vijfde paasfeest vinden wij vermeld, toen het tienstammenrijk van Israël reeds verstrooid was en Juda tot nog ergere zonde was gekomen en **koning Josia**, als een geweldige hervormer al de onreinheid uit Juda wegdeed en het Pascha vierde.

Het zesde Pascha was, toen Juda zeventig jaar in de ballingschap was geweest en een gedeelte terug kwam onder **Ezra** en bij het herstel van de Tempel het Pascha vierde, waarvan wij lezen in het boek Ezra.

Het zevende Pascha vinden wij vermeld, als **Jezus met Zijn discipelen** het Pascha viert op de laatste avond van Zijn leven hier op aarde. Daarmee was het zevental vol en heeft Jezus het afschaduwingfeest tot een einde gebracht en gezegd in **Luc. 22:15**. **“En Hij zeide tot hen: Ik heb vurig begeerd dit Pascha met u te eten, eer Ik lijd”.**

Bij de aanvang van de veertiende van de eerste maand heeft Jezus met de Zijnen de paasmaaltijd gehouden. Normaal moest de paasmaaltijd gehouden worden aan het einde van de veertiende van de eerste maand, maar Jezus Christus kon het met Zijn discipelen niet eten aan het einde van de veertiende, want Hij was de Vervuller, daar Hij Zelf als het Paaslam aan het kruis moest.

Hij is precies op het Joodse paasfeest gekruisigd geworden, hoewel het Sanhedrin, de hogepriester en de hele priesterraad met elkaar afspraken dat het niet op het feest zou zijn, om geen opschudding te veroorzaken. Maar zij *moesten* het op het feest doen, want het zijn Gods gezette hoogtijden en geen hogepriester, noch Kajafas, noch Annas, kon hier iets aan veranderen. Want op precies de gestelde tijd *moest* het Paaslam sterven.

In **Ex. 12:5** lezen wij: **“Een gaaf, mannelijk, éénjarig stuk kleinvee moet gij nemen”.** Ten eerste moest het gaaf zijn, de oude vertaling zegt **“zonder gebrek”**, wat veel mooier is. Het oordeel van God konden zij alleen ontkomen, als er een paaslam kwam dat absoluut zonder zonden was.

Daarom staat er ook, dat het paaslam gaaf moest zijn. In het Nieuwe Testament vinden wij dit in **1 Petr. 1:19** waar de Heilige Geest de apostel Petrus laat neerschrijven, hoe wij vrijgekocht zijn: **“maar met het kostbare bloed van Christus, als van een onberispelijk en vlekkeloos lam”.**

Wij leven in een tijd, niet alleen van grote afval, maar ook waarin de vijand alle grondvesten van het geloof in Jezus wil aantasten, ook de onberispelijkheid van Jezus, waar vele oprechte kinderen Gods uit allerlei kerken en kringen door gevangen genomen worden.

Het is onder andere van de Noorse broeder die verkondigen, dat Jezus Christus in een zondig vlees gekomen is en dat dát Zijn kruis is, dat Hij steeds **“neen”** heeft gezegd tegen de zondige neigingen en begeerten, die in Zijn vlees waren.

Want volgens hen is Hij in eenzelfde vlees gekomen als wij. Het kruis op Golgotha noemt men dan een symbolische afsluiting. Jezus zou volgens hen geen zonden gedaan hebben maar in Zijn vlees heeft wel de zonde ingewoond.

Bijbelstudie Centrum met een zeer speciale en machtige studie over:
**“Het machtig grote verlossingsplan van God in de zeven Hoogtijfeesten,
zoals Hij dit neergelegd heeft in de vastgestelde feesten onder Israël
en de letterlijke vervulling hiervan door Jezus, de Christus der Schriften”.**

tweede avond: het eerste feest dat God viert, het Pascha

Dit is in strijd met Gods Woord, want als dat waar was, zouden wij niet verlost kunnen zijn. In **1 Petr.2:22** lezen wij: **“die geen zonde gedaan heeft en in wiens mond geen bedrog is gevonden”**. Hij heeft geen zonde gedaan, zoals ook deze lering uit Noorwegen zegt en daarin hebben zij gelijk, maar dat Hij geen zonde gedaan heeft, dat haalt de Heilige Geest hier aan voor ons, opdat het ons zal zijn tot een voorbeeld dat wij in Zijn voetstapen zullen volgen.

Maar er staat ook van Hem geschreven in **2 Cor. 5:21**. **“Hem, (Jezus Christus) die geen zonde gekend heeft”**. Hij heeft geen zonde gedaan slaat op het uitwendige van Zijn handel en wandel maar Hij heeft ook geen zonde gekend slaat op het innerlijke.

Hierin lezen wij dat Hij niet in een zondig vlees gekomen is en dat kon ook niet. Want dan was de hele geboorte uit de maagd Maria, geboren uit de Heilige Geest, dwaasheid geweest.

Hij kon nooit komen in een menselijk vlees op natuurlijke wijze, want dan was Hij zondaar geweest, daarom kon Hij alleen op bovennatuurlijke wijze mens worden, doordat een maagd ontvangen zou uit de Heilige Geest. Als Gods Zoon kon Hij ons niet verlossen, omdat Hij als God niet sterven kon. Daartoe moest Hij dus de menselijke staat uit Adam aannemen.

Daarom ken de Schriften, wees biddende en wakende en wordt niet verleid door allerlei stromingen en leringen van deze tijd maar volhardt tot het einde in het geloof, dat alleen behouden kan, zoals God het ook heeft neergelegd in deze gezette hoogtijden, Hij is het onberispelijke, smetteloze Lam, die geen zonden gedaan heeft maar ook geen zonden gekend heeft. **“Hem, die geen zonden gekend heeft, heeft Hij voor ons tot zonde gemaakt”**.

Wanneer gebeurde dit? Dat gebeurde niet tijdens Zijn rondwandeling hier op aarde, dat kon niet en ook niet in de hof van Gethsemané. Maar toen Hij aan het kruis hing. Daarom stierf Hij niet de kruisdood, maar Hij stierf daar de zonedood.

Petrus zegt het nauwkeurig door de Heilige Geest: **“Die onze zonden gedragen heeft in Zijn lichaam op het hout”**. In die drie uren van God verlatenheid, die een duistere nacht voor Hem was, heeft Hij Zich met ons verenigd en onze zonden op Zich genomen in Zijn lichaam.

Daarom stierf dat lichaam ook, want dat kon niet blijven, Hij stierf niet de uitputtingsdood door verstikking, ook niet als martelaar, maar de zonde werd verteerd in Zijn lichaam door het vuur van Gods Geest.

Het werd er letterlijk uitgebrand, de zonden van u en mij en de zonde zelf. In **Ex. 12:5** staat, dat het een gaaf, mannelijk, eenjarig lam moet zijn. Mannelijk is duidelijk, want Hij is de man van smarten. Eenjarig wil zeggen, dat het lam gekomen is op de leeftijd van zijn volle levenskracht. Dit is vervuld geworden in Jezus, die in Zijn volle levenskracht, drie en dertig jaar oud zijnde, gegaan is om Zich voor ons te offeren als het Lam Gods.

In vers 3 van **Ex. 12** staat: **“Spreekt tot de gehele vergadering van Israël als volgt: op de tiende van deze maand zal ieder zich een stuk kleinvee nemen, familiesgewijs”**.

Wij komen nu tot een Schriftgedeelte, dat vele betekenissen heeft. Allereerst de tiende. Op de tiende moest dat lam reeds in bewaring genomen worden en op de veertiende moest het pas geslacht worden. Het lam dat voorbestemd was om geslacht te worden en het paaslam te zijn, was dus vier dagen van tevoren in bewaring genomen.

Nu lezen wij in **1 Petr.1:19 -20**: **“maar met het kostbare bloed van Christus, als van een onberispelijk en vlekkeloos lam. Hij was van tevoren gekend, vóór de grondlegging der wereld, doch is bij het einde der tijden geopenbaard ter wille van u”**. Toen God in Jezus dat Pascha vervulde was het omtrent het jaar 4000, maar het Lam lag al klaar van vóór de grondlegging der wereld.

Bijbelstudie Centrum met een zeer speciale en machtige studie over:
“Het machtig grote verlossingsplan van God in de zeven Hoogtijfeesten, zoals Hij dit neergelegd heeft in de vastgestelde feesten onder Israël en de letterlijke vervulling hiervan door Jezus, de Christus der Schriften”.

tweede avond: het eerste feest dat God viert, het Pascha

Dit is de eerste betekenis van de tiende tot de veertiende, vier dagen of Goddelijke dagen van 4000 jaar, zoals wij dit ook vinden in **Openb. 13:8**: *“En allen, die op de aarde wonen, zullen het (beest) aanbidden, ieder, wiens naam niet geschreven is in het boek des levens van het Lam, dat geslacht is, sedert de grondlegging der wereld”.*

Toen God dus in zes dagen deze aarde tot een woonplaats van de mens maakte en Adam schiep, had Hij het Lam al klaar liggen en was het al naar Gods raad en gedachten het geslachte Lam. Als op de tiende het lam in huis genomen werd in Israël, was dat lam al voor het offer bestemd en zo had God Zijn Zoon al vóór de grondlegging der wereld bestemd als offerlam, om ons te redden. Wat een grote genade.

De tweede betekenis van de tiende tot de veertiende was om het lam vier dagen ter observatie in huis te nemen om na te gaan of er geen gebrek aan was. Voor God was het zeker, dat het Lam geen gebrek had daarom zegt Hij: *“Deze is Mijn geliefde, in wien Ik al Mijn welbehagen heb”.*

Maar dit moest ook voor de mens openbaar komen en daarom lezen wij ook, dat Jezus een kleine vier jaar onder Israël gewandeld heeft.

Van Zijn doop tot Zijn kruis is ruim drie en een half jaar geweest. Vier jaar lang mocht Israël en het Sanhedrin, de priesters, overpriesters en Schriftgeleerden Hem observeren. Inderdaad hebben zij al Zijn gangen nagegaan of zij ook maar iets konden vinden, waarop zij Hem grijpen konden.

Onder de moeilijkste denkbare omstandigheden heeft Jezus onder Israël gewandeld, van alle kanten bespied maar tot aan het einde konden zij niets vinden. Ziet u het onberispelijke Lam?

Jezus zegt in **Joh. 8:46**, als de Schriftgeleerden Hem trachten te vangen: *“Wie van u overtuigt Mij van zonde?”* Hij zegt het openlijk en daagt hen uit. Ziet u het Lam dat in bewaring was? Hoe wonderbaar heeft God dit vervuld.

Het wordt nog nauwkeuriger vervuld, want als het Sanhedrin, deze hoge raad der Joden, al besloten hebben om Jezus te doden, vinden wij in **Joh. 11:53-55**: *“Sinds die dag dan beraadslaagden zij om Hem te doden. Jezus dan bewoog Zich niet meer vrij onder de Joden, maar vertrok vandaar naar de landstreek dicht bij de woestijn, naar een stad, Efraïm genaamd, en Hij bleef daar met zijn discipelen. Nu was het Pascha der Joden nabij en velen van het land gingen op naar Jeruzalem, nog vóór het Pascha, om zich te reinigen”.*

Daar wachtte Jezus op, want Hij moest alles vervullen wat van Hem geschreven stond. Dan lezen wij in **Joh. 12:1**. *“Jezus dan kwam zes dagen vóór het Pascha te Bethanië”.* Dus zes dagen voor het Pascha verliet Hij die schuilplaats en kwam eerst te Bethanië, een dorpje vlak bij Jeruzalem en in **vers 12** staat, dat Hij de volgende dag naar Jeruzalem ging waar Hij Zijn intocht hield. Vijf dagen voor het Joodse Pascha ging Hij dus naar Jeruzalem, want op de tiende moest het Lam immers daar zijn.

Na de intocht in Jeruzalem ging Hij ook openlijk binnen in de tempel, zodat iedereen kon weten dat Hij er was. Zo is Hij de laatste vier dagen in het huis, in Jeruzalem geweest. Weet u, wat Jezus toen Hij in Jeruzalem was ging doen? Hij ging de tempel binnen en op het voorplein zaten de kopers en de verkopers die de lammeren verkochten. Hij heeft toen alles eruit gegooid, omdat het niet meer nodig was, want Hij was het Paaslam.

Hij heeft alles nauwkeurig vervuld. De lammeren waren niet meer nodig, want Hij is het Lam. Hij gooide de tafels der wisselaars om, Hij dreef de lammeren en de duiven eruit en het Sanhedrin betaalde het bloedgeld om het Lam te kopen. Wij lezen in **Matth. 26:59**: *“De overpriesters en de gehele Raad trachtten een valse getuigenis tegen Jezus te vinden om Hem ter dood te brengen, maar zij vonden er geen, hoewel er vele valse getuigen optraden”.*

Toch moest Hij geslacht worden. Tenslotte hebben zij Hem geslacht door Hem te kruisigen op het getuigenis, dat Hij de Zoon van God was.

Bijbelstudie Centrum met een zeer speciale en machtige studie over:
**“Het machtig grote verlossingsplan van God in de zeven Hoogtijfeesten,
zoals Hij dit neergelegd heeft in de vastgestelde feesten onder Israël
en de letterlijke vervulling hiervan door Jezus, de Christus der Schriften”.**

tweede avond: het eerste feest dat God viert, het Pascha

Toen Hij voor Pilatus stond heeft Pilatus tot driemaal toe gezegd dat hij in Hem geen schuld kon vinden en toch hebben zij Hem gekruisigd, waarom? Omdat de Schrift vervuld zou worden. Dit heeft precies plaats gevonden in de avondschemering van de veertiende op het Joodse Pascha, hoewel de Schriftgeleerden het niet wilden.

De avondschemering daar trad 's-middags na twaalf uur al in. Het klinkt ons vreemd in de oren, maar om zes uur is het daar volkomen donker, omdat het dicht bij de evenaar ligt. De avond schemering is de tijd van 's-middags twaalf uur tot 's-avonds zes uur en het was precies in die tijd, dat Jezus gekruisigd werd.

Nu lezen wij in **Joh.18:28**; **“Zij brachten Jezus dan van Kajafas naar het gerechtsgebouw. En het was vroeg in de morgen (op de veertiende); doch zelf gingen zij het gerechtsgebouw niet binnen, om zich niet te verontreinigen, maar het Pascha te kunnen eten”.** Ziet u, hoe nauwkeurig het vervuld is?

Het Pascha eten is het geslachte Lam eten met de ongezuurde broden. Zij hadden zich dus 's-morgens vroeg al geheiligd om straks het Pascha te kunnen eten daarom gingen zij het gerechtsgebouw niet binnen. Wat kan een mens toch zogenaamd vroom zijn om zelf het Pascha te kunnen eten en toch de Christus te verwerpen en te verloochenen.

Zo lezen wij in **Joh. 19**, waar Jezus voor Pilatus stond en Pilatus verschillende malen trachtte Hem vrij te krijgen, maar hij kon Hem niet vrij krijgen, want hier moest Gods raad in vervulling gaan en moest hij Hem overgeven om Hem te kruisigen.

In **vers 14** staat: **“En het was Voorbereiding voor het Pascha, ongeveer het zesde uur, en hij zeide tot de Joden: Zie uw koning”!** Wij weten nu, dat het zesde uur bij ons twaalf uur 's-middags is en dat de tijd van de avondschemering intrad. Daar stond dan het Paaslam om het kruis te dragen en aan dat kruis te sterven. Het is nauwkeurig vervuld op dat feest.

Wat een groot wonder van God, hoewel de Joden het niet wilden. Dit is geen mensen werk en hierin zien wij wat God ons geschonken heeft. Wat betekent **“Voorbereiding”**? Dan moest het lam geslacht en klaargemaakt worden; en daar stond Jezus, klaargemaakt om geslacht te worden. In **Ex.12** lezen wij nogmaals **ver 3b: “op de tiende van deze maand”.**

Waarom de tiende? Omdat tien het getal van God is waarin Hij een definitieve afsluiting maakt aan de zaak. Toen God hemel en aarde herschiep sprak Hij tien maal. Op de eerste dag éénmaal; op de tweede dag éénmaal; de derde dag tweemaal, dus viermaal in drie dagen; op de vierde dag éénmaal; op de vijfde dag éénmaal; en op de zesde dag vier maal.

Tienmaal lezen wij in de Schrift: **“En God zeide:”** en toen Hij dit de tiende maal gesproken had, staat er: **“En God zag alles wat Hij gemaakt had, en zie, het was zeer goed”.** Zo heeft Hij na tienmaal gesproken te hebben de herschepping voleindigd en had God Zijn sabbat rust.

Toen God Israël ging verlossen uit Egypte, liet Hij tienmaal een woord brengen tot Farao. Tienmaal sprak God in tien plagen en met de tiende was het gericht over Egypte voleindigd en werd Zijn volk verlost. Toen God dit volk bij de Sinaï bracht en Zijn wet wilde geven, sprak Hij tienmaal in de tien geboden, waarmee Zijn wet voleindigd was.

Wij weten, dat in het boek Daniël het einde van de wereldgeschiedenis uitgebeeld wordt in tien tenen of in tien hoornen. Dikke boeken zijn over de wereldgeschiedenis geschreven, maar in Daniël vinden wij de meest zuivere beschrijving dan in welk ander boek ook.

Na deze tien tenen is het geëindigd met deze wereld en komt er geen wereldrijk meer maar het Rijk van God, dat eeuwig is. Zo wordt de wereldgeschiedenis ook in tien voleindigd. In tien maakt God een definitief einde. Wat wil dat zeggen?

Bijbelstudie Centrum met een zeer speciale en machtige studie over:
**“Het machtig grote verlossingsplan van God in de zeven Hoogtijfeesten,
zoals Hij dit neergelegd heeft in de vastgestelde feesten onder Israël
en de letterlijke vervulling hiervan door Jezus, de Christus der Schriften”.**

tweede avond: het eerste feest dat God viert, het Pascha

Toen God tienmaal tot Farao gesproken had, werd het Pascha ingesteld waarin met de verlossing van Israël het gericht over Egypte werd aangekondigd wanneer het lam op de veertiende geslacht moest worden in de avondschemering, nadat het op de tiende dag in bewaring was gekomen.

Dat betekent dus, dat God het laatste woord tot die wereld had gericht in het lam. Maar God heeft het laatste woord ook tot deze wereld gericht in het Paaslam Gods.

Er zijn mensen die denken, dat er nog wel weer een andere genadetijd komt, maar God heeft het laatste woord gericht tot deze wereld in Zijn Zoon, het geslachte Lam.

En wie het Lam en Zijn bloed verwerpt, daarvoor is geen dageraad. In **Hebr. 1:1** staat: **“Nadat God eertijds vele malen en op vele wijzen tot de vaders gesproken had in de profeten, heeft Hij nu in het laatst der dagen tot ons gesproken in de Zoon”.**

In het Lam komt het eindgericht over deze wereld, zoals ook bij het paaslam het laatste gericht over Egypte ging. Hij sloeg overal de eerstgeborenen en dat zijn de vertegenwoordigers van elke familie. En het gericht ging ook over alle dieren en vooral over de afgoden van Egypte. Bij tien heeft de oude tijd afgedaan en breekt er een nieuwe tijdsorde aan, de tijdsorde van het Lam.

Eerst had Israël een jaar dat telde vanaf de schepping, maar nu moesten ze tellen vanaf het binnenkomen van het lam. In zekere zin hebben ook de christenen hieraan gedacht, want we hebben nog een jaartelling die telt vanaf Jezus geboorte, maar God telt niet vanaf Jezus geboorte, maar vanaf het kruis.

Bij het Paaslam begint de één, want daar is het oude tot het einde gebracht onder het gericht van God en het nieuwe is daar begonnen. Op de tiende moest het Lam in bewaring genomen worden, de laatste sprake van God en op de veertiende moest het geslacht worden.

Waarom de veertiende? Toen God met de tien herscheppingswoorden de schepping van hemel en aarde voltooid had, heeft Hij daarna op de zevende dag gerust. En nu heeft God in het Lam Zijn verlossingswoord volledig uitgesproken in tien en als het Lam geslacht is op de veertiende, komt God tot Zijn tweemaal zeven, want in dat Godslam heeft God Zijn rust.

De eerste zeven uit de schepping en de tweede zeven uit de verlossing. Zeven en zeven is veertien en er komt ook nog een derde zevental en dan wordt het een en twintig. Dan zullen wij het rijk van God hebben, maar zover zijn wij nu nog niet, dan zal er weer een sabbat zijn, de rust. De eerste rust na de voleinding van Zijn schepping en nu de tweede rust na de voleinding van de verlossing. Want God rust in het volbrachte werk van Zijn Zoon Jezus Christus en God wil dat wij daar ook in rusten.

Sabbat betekent rust, dat wil zeggen dat wij moeten ophouden met eigen werken en werk en gaan rusten in het volbrachte werk van God in Zijn Zoon. God wil, dat we ophouden met eigen werken en om ons vroom en godsdienstig aan te stellen en goede mensen willen zijn. Wat dit is God een gruwel en kan voor Hem niet bestaan. Onze eigen godsdienst en vroomheid zijn waardeloos.

Er is maar één ding dat voor God bestaan kan en dat is het Lam en de gerechtigheid die God ons in Hem schenkt uit genade, mits wij dat Lam aannemen. Er mocht van het paaslam geen been gebroken worden, zoals wij dit vinden in **Ex. 12:46**. **“In één huis zal het gegeten worden; gij zult van het vlees niets uit het huis naar buiten brengen; geen been zult gij ervan breken”.**

In de dagen dat Israël in Egypte was, braadden zij het lam boven het vuur aan een lange stok, waaraan de kop en de achterpoten gebonden waren en een korte dwars liggende stok, waaraan de voorpoten gebonden waren. Ziet u het kruis?

Bijbelstudie Centrum met een zeer speciale en machtige studie over:
“Het machtig grote verlossingsplan van God in de zeven Hoogtijfeesten, zoals Hij dit neergelegd heeft in de vastgestelde feesten onder Israël en de letterlijke vervulling hiervan door Jezus, de Christus der Schriften”.

tweede avond: het eerste feest dat God viert, het Pascha

In Joh. 19:33- 34 vinden wij de vervulling ervan: *“maar toen zij bij Jezus gekomen waren en zagen, dat Hij reeds gestorven was, braken zij zijn benen niet, maar een van de soldaten stak een speer in zijn zijde en terstond kwam er bloed en water uit”.* Dit is het bewijs, dat Hij werkelijk gestorven was. Het bloed heeft zich gescheiden van het water.

En in vers 35-37. : *En die het gezien heeft, heeft ervan getuigd en zijn getuigenis is waarachtig en hij weet, dat hij de waarheid spreekt, opdat ook gij gelooft. Want dit is geschied, opdat het schriftwoord zou vervuld worden: Geen been van Hem zal verbrijzeld worden. En weder zegt een ander Schriftwoord: Zij zullen zien op Hem die zij doorstoken hebben”.* (te vinden in Zach. 12:10)

In Ex. 12:3 lezen wij: *“Spreekt tot de gehele vergadering van Israël als volgt: op de tiende van deze maand zal ieder voor zich een stuk kleinvee nemen, familiegewijs, een stuk kleinvee per gezin”.*

Al waren het vele lammeren, het was toch het éne Pascha en voor God het éne Paaslam, Christus. Al waren het vele gezinnen, het was één gemeente van Israël. Er staat in vers 6, dat de gemeente van Israël het zal slachten, wat nauwkeurig vervuld is, want Israël heeft het Lam geslacht en niet de heidenen. Petrus zegt nadrukkelijk op de Pinksterdag in Hand. 2:23- 24, dat de Joden (de gemeente van Israël) Jezus gedood hebben.

Zij hadden Hem wel in de handen van de heidenen overgegeven, maar Israël heeft het Lam geslacht, opdat de Schrift vervuld zou worden. Wij lezen hier, dat ieder voor zich een stuk kleinvee moest nemen; want het gaat ons, als eerste, heel persoonlijk aan en willen wij dus deel krijgen aan deze grote verlossing, die ook de enige verlossing is, die God bereid heeft, omdat God in Christus het laatste woord tot deze wereld gesproken heeft, dan moeten wij hieraan gehoorzamen.

Er is slechts één weg en dat is om het Lam aan te nemen. Wat denkt u, wat er met het gezin van de Israëliet gebeurd zou zijn, als hij gezegd zou hebben: “Mijn buurman slacht het lam wel en dat is voldoende”. Als hij zo gehandeld zou hebben zou de verderfengel die nacht in dat gezin zijn binnengekomen en zou hij de eerstgeborene geslagen hebben, daar hij niet persoonlijk het bloed aan de zijposten en aan de bovendorpel had gedaan.

Er waren in de negen voorgaande plagen verschillende, waarvan God Israël verschoonde, die alleen Egypte troffen maar niet de Israëlieten. Denk bijvoorbeeld aan de duisternis over Egypte, maar het was licht in de woningen van de Israëlieten. Dit deed God niet omdat de Israëlieten beter waren dan de Egyptenaren maar opdat het effect van de gerichten groter zou zijn en zij Gods Almacht zouden zien.

Men zag hierin dat het maar niet een toevallige duisternis was, die iedereen trof, maar dat heel Egypte in duisternis was, zodat niemand een hand voor ogen kon zien, terwijl het in al de woningen van de Israëlieten volop licht was. Dit is bij de mens niet mogelijk.

Bij de tiende plaag, gaat God met het laatste oordeel komen en de zonde en afgodendienst van de Egyptenaren bezoeken, zoals wij lezen in Ex. 12:12. *“Want Ik zal in deze nacht het land Egypte doortrekken en alle eerstgeborenen, zowel van mens als dier, in het land Egypte slaan en aan alle goden van Egypte zal Ik gerichten oefenen”.*

Het is een beeld van het oordeel dat komt, waar God de zonde zal gaan bezoeken en in het gericht zal treden met deze wereld. Wij zien duidelijk, dat de hele wereld verdoemelijk is voor God, of het nu afgodische Egyptenaren zijn of vrome godsdienstige Israëlieten, of dat wij christelijke of niet christelijke zijn, braaf, netjes en fatsoenlijk, of in de goot leven, de hele wereld staat schuldig tegenover God en ligt reeds in de verdoemenis.

De Egyptenaren hadden een gruwel aan bloed en nu laat God de Israëlieten als het ware een geweldig experiment doen. In Ex. 8:25-26 lezen wij: *“Toen ontbood Farao Mozes en Aäron en zeide: Gaat, offert aan uw God in dit land. Maar Mozes zeide: Het is onmogelijk zo te doen, wij zouden aan de HERE, onze God, offeren, wat de gruwel der Egyptenaren is”.*

Bijbelstudie Centrum met een zeer speciale en machtige studie over:
“Het machtig grote verlossingsplan van God in de zeven Hoogtijfeesten, zoals Hij dit neergelegd heeft in de vastgestelde feesten onder Israël en de letterlijke vervulling hiervan door Jezus, de Christus der Schriften”.

tweede avond: het eerste feest dat God viert, het Pascha

Als zij daar een lam zouden slachten en het bloed aanbrengen zou heel Egypte in opstand gekomen zijn, daar het hun goden waren, die zij dienden en zij zouden zeker de Israëlieten gestenigd hebben. Naar de mens was het dus onmogelijk, maar God zei, dat zij toch dat bloed moesten aanbrengen en dus het lam moesten slachten.

Voor de wereld is het bloed van Christus nog altijd een bespotting of een gruwel. Maar denk erom, dat wij dat bloed niet onrein achten en laten wij dit bloed openlijk aan onze zijposten en bovendorpel doen, dat wil zeggen zichtbaar voor de wereld. Onze enige schuilplaats is achter het bloed van het Lam, onverschillig wat de wereld daarvan denkt en zegt. Er zijn vandaag vele christenen, die het net andersom doen.

God verordeneerde aan Israël, dat zij het lam in huis moesten hebben en dat het daar gegeten moest worden; maar het bloed moest aan de buitenkant zichtbaar zijn. Maar vandaag wil men het Lam uitdragen buitenshuis en het bloed maar stil binnen houden, want over het bloed wil men liever niet praten.

Wat zou er gebeurd zijn, als Israël het lam buiten de deur had gezet en het bloed binnen gehouden had? Zij zouden onder het gericht van God zijn gekomen. Het lam moet in het huis, maar het bloed aan de buitenkant, zichtbaar voor de wereld.

Laten wij dit goed vasthouden en de zaak niet omdraaien, want de duivel is altijd bezig om de zaak te verdraaien. Dit gericht zal iedereen treffen, zowel de Egyptenaren als de vrome Israëlieten, de nakomelingen van Abraham, als hij niet gehoorzaam was aan de instelling van God. Wat verordeneerde God?

Hij verordeneerde drie dingen, die bij elkaar behoren en wij mogen niet naar eigen goedgevoelen maar één of twee van aannemen.

1e. Het lam moet in het huis zijn, waarin wij schuilen.

2e. Het bloed moet aangebracht worden aan de zijposten en de bovendorpel van de buitenkant bij de ingang van het huis.

3e. Het lam moet in zijn geheel gegeten worden.

Er zijn mensen die alleen het bloed willen aanbrengen, maar het Lam niet willen eten. Met hen zal het ook slechts vergaan, want dit is niet van elkaar los te maken. Nu komen wij eerst tot de verlossende kracht van het bloed.

De Israëliet moest het lam dat hij in huis had genomen, slachten, het bloed van het lam opvangen in een schaal en dit met een bundel hysop aanbrengen aan de zijposten en de bovendorpel.

Dit vinden wij duidelijk in **Ex. 12:21-22**. *“Toen ontbood Mozes al de oudsten van Israël en zeide tot hen: Trekt heen, haalt kleinvee voor uw geslachten en slacht het Pascha. Daarna zult gij een bundel hysop nemen en in het bloed in een schaal dopen, en van het bloed in die schaal strijken aan de bovendorpel en aan de beide deurposten; niemand van u zal de deur van zijn huis uitgaan tot de morgen”.*

In deze verordening zien wij de Goddelijke volgorde. Eerst moesten zij het lam in huis nemen en dit lam werd op de veertiende in de avondschemering geslacht en kreeg in het huis direct een merkwaardige plaats, want het geslachte lam werd het middelpunt van het gezin.

Wij lezen in **Ex.12:1**. *“En aldus zult gij het eten; uw lendenen omgord, uw schoenen aan uw voeten en uw staf in uw hand”.*

Het Joodse gezin vergaderde zich in het huis om dat lam heen, zij moesten helemaal rekening houden met dat lam. Wat wil dat zeggen? Dat vanaf dat ogenblik niet meer de man en vader het hoofd en middelpunt was, maar het lam, want ook de vader moest rekenen met het lam. Het lam werd dus het hoofd in het huis.

Bijbelstudie Centrum met een zeer speciale en machtige studie over:
“Het machtig grote verlossingsplan van God in de zeven Hoogtijfeesten, zoals Hij dit neergelegd heeft in de vastgestelde feesten onder Israël en de letterlijke vervulling hiervan door Jezus, de Christus der Schriften”.

tweede avond: het eerste feest dat God viert, het Pascha

Door het Lam op de juiste wijze in uw huis te brengen, zoal God dat wil, wordt het Lam het Hoofd in dat huis en wordt het vanaf dat ogenblik Zijn huis en de anderen zijn allemaal huisgenoten, zowel vader, moeder als kinderen.

Wij moeten Jezus aannemen als Heer, als Hoofd, als Gebieder en vanaf dat ogenblik is Hij het centrale middelpunt, waar wij ons omheen vergaderen. Nu heeft dit huis een deur en als dat huis het huis van Jezus is, wie is dan de deur? Het is Jezus en daarom komt het bloed van Hem er ook aan.

God noemt het Pascha en dit is een Hebreeuws woord dat **“voorbijgaan”** betekent. God zegt dit in **Ex. 12:13**. **“En het bloed zal u dienen als een teken aan de huizen, waar gij zijt, en wanneer Ik het bloed zie, dan ga Ik u doorbij”**. God gaat dus aan deze huizen voorbij, dat wil zeggen aan de zondaars met hun zonde, omdat Hij het bloed ziet. Wat is dit wonderbaar!

Waarom gaat die verderfengel daar voorbij? Het bloed was een teken voor de verderfengel, waardoor hij wist, dat binnen in dat huis al oordeel en dood gekomen waren in het lam. Hierin zien wij Jezus plaatsvervangend offer voor ons.

Hij heeft aan het vloekhout gehangen, waar wij behoorden te hangen, maar als wij in het geloof dit bloed aanvaardden, is het oordeel van God al over ons heengegaan, want dit heeft al plaatsgevonden in Jezus Christus.

Zo kan alleen dit bloed van Jezus ons bewaren van het eeuwige oordeel Gods en van de eeuwige dood. Waar het bloed van het Lam in het geloof is aangebracht, is Gods oordeel en de dood reeds geweest.

Dank God, want wij zijn in Jezus al geoordeeld op Golgotha's kruis en in Jezus zijn wij al gestorven en in de zonedood weggedaan. Dit zegt Jezus ook in **Joh. 5:24**. **“Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, wie mijn woord hoort en Hem gelooft, die Mij gezonden heeft, heeft eeuwig leven en komt niet in het oordeel, want hij is overgegaan uit de dood in het leven”**. Prijst God!

Hoe moest het bloed aangebracht worden? Dit moest gebeuren met een bundeltje hysop. Wat wil God ons hiermee zeggen? Het praktische van hysop is, dat het overal in Egypte en in het Midden Oosten groeit als onkruid tussen de straatstenen, tussen de voegen van de muren. In de Bijbel wordt gezegd in **1 Kon. 4** bij Salomo, dat hij kennis en wijsheid kreeg over alle planten; de twee uitersten daarvan worden dan genoemd en wel; de ceders van de Libanon en de hysop.

De ceders worden als het hoogste beschouwd in de plantenwereld die het beeld zijn van het leven op de hoge berg in majesteit en grootheid, die dus een verafschaduwing van het leven Gods is en van onverderfelijkheid, want dit hout heeft de eigenschap, dat de worm er niet inkomt maar juist de worm dood. Het is het beeld van de onvergankelijkheid en daarom is de tempel ook gebouwd van cederhout.

Naast de ceders van de Libanon werd de hysop genoemd, dat het laagste plantje was, want het groeide overal en werd door iedereen vertreden en niet geacht. Deze hysop moest men nu juist nemen om het bloed aan te brengen. Dit heeft een dubbele sprake Gods.

Het is allereerst het beeld, dat wij in ootmoed en nederigheid tot God zullen komen, want de nederige geeft hij genade. De hoogmoedige zal deze genade niet aannemen, want hij zal het bloed niet aanbrengen, omdat hij nog te veel goed van zichzelf denkt, dat God eigenlijk blij met hem moest zijn. Wat is deze gedachtegang in veel christenen ingeworteld.

In het gebed hoort men dan het eigen IK op de troon, doordat men noemt, wat men allemaal wel voor God gedaan heeft, God zou volgens hen bijna naar beneden moeten komen en hen feliciteren en zeggen: “Als ik jou toch niet had, zou Ik niets kunnen doen”. Maar wij moeten God en het Lam de eer geven. Wat staat het “ik” nog vaak in het middelpunt, ook als wij voor onszelf bidden voor genezing etc.

Bijbelstudie Centrum met een zeer speciale en machtige studie over:
“Het machtig grote verlossingsplan van God in de zeven Hoogtijfeesten, zoals Hij dit neergelegd heeft in de vastgestelde feesten onder Israël en de letterlijke vervulling hiervan door Jezus, de Christus der Schriften”.

tweede avond: het eerste feest dat God viert, het Pascha

Dit is geen hysop, want hysop (dat is de nederige) weet, dat wij geen recht hebben op verschoning en dat wij niet beter zijn dan die Egyptenaren, maar dat het Gods genade is, die in het Lam, Zijn Zoon, een voorziening gegeven heeft, die wij mogen aangrijpen. Daarom is hysop meteen het beeld van iets anders, van wat voor de wereld ook gering en niets is, namelijk het geloof.

Maar voor hen die geloven, is het een kracht Gods tot behoudenis. Dit bloed moest aangebracht worden aan de zijposten en aan de bovendorpel, maar niet op de drempel dat wil zeggen dat wij niet dat bloed zullen vertreden. En wanneer doen wij dat?

Als wij bewust gaan zondigen, bewust Gods wetten gaan overtreden en denken, dat het bloed van de Heer wel weer reinigt. Want dan vertreden wij het bloed wat God niet toelaat. Als wij onbewust in zwakheid zondigen, dan reinigt het bloed van het Lam ons na oprecht belijden, maar als wij heel bewust van tevoren zeggen, dat wij een bepaalde zonde wel kunnen doen, dan vertreden wij het bloed.

Zulke leringen zijn er helaas ook in onze dagen. De Bijbel waarschuwt ons duidelijk in **Hebr. 10:26-30**. **“Want indien wij opzettelijk zondigen, nadat wij tot erkenning der waarheid gekomen zijn, (in onze onbekeerde tijd is dat misschien wel gebeurt maar toen was het bloed nog niet aangebracht) blijft er geen offer voor de zonden meer over, maar een vreselijk uitzicht op het oordeel en de felheid van een vuur, dat de wederspanningen zal verteren.**

Indien iemand de wet van Mozes terzijde heeft gesteld, wordt hij zonder mededogen gedood op het getuigenis van twee of drie personen. Hoeveel zwaarder straf, meent gij, zal hij verdienen, die de Zoon van God met voeten heeft getreden, het bloed des verbonds, waardoor hij geheiligd was, onrein geacht en de Geest der genade gesmaad heeft”.

Daarom mocht het bloed niet op de drempel worden aangebracht, want het is heilig. Maar het moest wel aan de zijposten en bovendorpel.

En wat betekent dit? In de Schrift wordt huis en bewoner vereenzelvigd, zoals een stad met haar bewoners vereenzelvigd wordt. En ook ons lichaam wordt een huis genoemd. Nu is de bovendorpel het beeld van ons gedachten leven en de zijposten zijn een beeld van ons handelen

En dat moet onder de dekking van het bloed komen. Het gaat erom, dat heel de kracht van ons bewust denken en handelen (want ons denken beheerst ons handelen) onderworpen is aan het bloed van het Lam. Met ons verstand kunnen wij de kracht van dit bloed niet verstaan, maar wij moeten dit eenvoudig in het geloof aanvaarden en ons alzo laten corrigeren door de Heer, want Zijn gedachten zijn heel anders dan onze gedachten. Als wij het Lam in huis nemen en het bloed aangebracht hebben, dan is het niet meer ons huis, maar Zijn huis en dan houdt Jezus ons gedachten leven, onze handel en wandel onder de reinigende kracht van Zijn bloed.

In **Ex.12:2** lezen wij: **“Daarna zult gij een bundel hysop nemen en in het bloed in een schaal dopen, en van het bloed in die schaal strijken aan de bovendorpel en aan beide deurposten; niemand; niemand van u zal de deur van zijn huis uitgaan tot de morgen”.** Hoelang moesten de Israëliet blijven schuilen in zijn huis dat nu het huis van het lam was geworden? En hoelang moest het bloed aan de zijposten en aan de bovendorpel blijven? Tot aan de morgen.

Hiermee wordt bedoeld: de morgen, als Jezus Christus komt, waarvan Petrus zegt in **2 Petr. 1:19**. **“En wij achten het profetische woord (daarom) des te vaster, en gij doet er wél, er acht op te geven als op een lamp, die schijnt in een duistere plaats (want het is hier nog steeds de nacht der zonde van deze wereld) totdat de dag aanbreekt en de morgenster opgaat in uw harten”.**

Dan komt de morgen voor ons, en komt Jezus ons thuishalen. Tot zolang moeten wij achter het bloed blijven schuilen, en als wij dat doen zal ons geen oordeel kunnen treffen. Prijst God, want achter dat bloed zijn wij veilig, omdat God het Zelf gezegd heeft, Die niet liegen kan.

Bijbelstudie Centrum met een zeer speciale en machtige studie over:
**“Het machtig grote verlossingsplan van God in de zeven Hoogtijfeesten,
zoals Hij dit neergelegd heeft in de vastgestelde feesten onder Israël
en de letterlijke vervulling hiervan door Jezus, de Christus der Schriften”.**

tweede avond: het eerste feest dat God viert, het Pascha

Daarom mocht geen de Israëliet uit het huis gaan tot de morgen. Laten ook wij niet uit het huis van het Lam gaan, maar in Jezus blijven en laat Jezus in ons blijven en het bloed ons dekken, totdat de eeuwigheidsmorgen aanbreekt en die breekt aan. Halleluja! God heeft het beloofd, Die het ook doen zal, maar Hij vraagt van ons ook gehoorzaamheid. Als wij buiten het huis komen, zal het oordeel ons treffen en is dat onze eigen schuld.

Bij Rachab, de hoer, vinden wij hetzelfde. Zij zou van het oordeel, dat God over Jericho zou brengen, verschoond blijven, mits zij het rode koord, het zinnebeeld van het bloed, aan de buitenkant van het raam had aangebracht. Zij moest met allen die bij haar waren, in het huis blijven, want als zij eruit waren gegaan, waren de verspieders onschuldig aan hun bloed geweest.

De Israëliet zelf zag vanuit zijn huis niet het bloed, want dat was aan de buitenkant aangebracht, maar hij zag alleen het lam in huis. Wij zien ook het bloed niet, maar moeten het in het geloof aannemen en dan dekt het bloed ons, maar we zien wel het Lam.

Daarom verenigen wij ons met al de broeders en zusters met Jezus, het Lam, in ons midden, om het te eten. Zou het nu voor de Israëliet iets uitgemaakt hebben, of hij de volle waarde van het bloed beseftte, of niet? Het was alleen belangrijk of hij het in gehoorzaamheid van het geloof had aangebracht.

De waarde van het bloed van het geslachte Lam zal de één meer zien dan de ander, maar niemand van ons weet nog de werkelijke waarde. Dit is echter ook geen voorwaarde voor onze behoudenis, als wij het maar in het geloof aangebracht hebben, maar de waarde leren wij misschien later pas kennen.

God geve, dat wij deze heerlijke schaduwdienst, waarvan wij nu het eerste feest in behandeling hebben, gaan beseffen, wat God ons in Jezus Christus geschonken heeft. Laten wij dan deze woorden overdenken in ons hart en tot ons eigen maken, opdat wij de heerlijkheid hiervan steeds beter leren smaken en verstaan. Wij schuilen achter het bloed in het huis van het Lam, totdat de eeuwigheidsmorgen voor ons aanbreekt!

Wij lezen Ex. 12:43-49. **“De HERE zeide tot Mozes en Aäron: Dit is de inzetting van het Pascha: geen enkele vreemdeling mag ervan eten. Iedere slaaf, die door iemand voor geld is gekocht, mag er eerst van eten, wanneer gij hem besneden hebt. Een bijwoner en een dagloner mogen er niet van eten. In één huis zal het gegeten worden; gij zult van het vlees niets uit het huis naar buiten brengen; geen been zult gij ervan breken. De gehele vergadering van Israël zal dit vieren.**

Maar wanneer een vreemdeling bij u vertoeft en de HERE het Pascha wil vieren, dan zal een ieder van het mannelijk geslacht, die bij hem behoort, besneden worden; eerst dan mag hij naderen om het te vieren; hij zal gelden als in het land geboren. Maar geen enkele onbesneden mag ervan eten. Eénzelfde wet zal gelden voor de geboren Israëliet en voor de vreemdeling, die in uw midden vertoeft”.

Uit dit Schriftwoord zien wij heel duidelijk, dat dit Pascha vieren niet alleen erin bestond, om het bloed aan de zijposten en de bovendeur aan te brengen, maar zij moesten allen ook dat lam eten in dezelfde nacht. God heeft daarbij nadrukkelijk geboden, dat geen vreemdeling, maar ook geen Israëliet, die onbesneden was, daarvan mocht eten.

Hierin vinden wij een duidelijke sprake Gods. De besnijdenis heeft een diepere zin, want het is het beeld van wedergeboorte. Het was zo, dat ieder jongetje, dat onder Israël geboren werd, pas een echte Israëliet werd, door op de achtste dag besneden te worden.

Nadat het geboren was, moest het eerst zeven dagen oud zijn, een volheid van natuurlijk leven hebben, opdat het dan, na die zeven, een nieuwe één zou krijgen, een acht, doordat zijn vlees van de voorhuid besneden werd en daardoor gold het kind voor een ingeborene van het land.

Bijbelstudie Centrum met een zeer speciale en machtige studie over:
“Het machtig grote verlossingsplan van God in de zeven Hoogtijfeesten, zoals Hij dit neergelegd heeft in de vastgestelde feesten onder Israël en de letterlijke vervulling hiervan door Jezus, de Christus der Schriften”.

tweede avond: het eerste feest dat God viert, het Pascha

Dit is een zinnebeeld, omdat het getal acht eigenlijk niet in de tijdsverdeling past, want het natuurlijke leven kent slechts de zeven dagen van de week en als deze om zijn, krijgen we weer de eerste dag. Maar acht is een sprake van de nieuwe één op een hogere trap, een nieuw begin op een hoger niveau, een nieuw leven, wat dus tot uitdrukking gebracht wordt in de besnijdenis van de voorhuid die het zinnebeeld is van het wegsnijden van het lichaam van het vlees dat is onze zondige natuur.

Wat nu in Israël allemaal schaduwdienst was, heeft in Jezus zijn heerlijke vervulling gekregen. Wat de werkelijke besnijdenis is vinden wij in **Kol. 2:11**. *“In Hem zijt gij ook met een besnijdenis, die geen werk van mensenhanden is, besneden door het afleggen van het lichaam des vlezes, in de besnijdenis van Christus, daar gij met Hem begraven zijt in de doop”.*

Wat is nu de besnijdenis van Jezus? Het Schriftwoord zegt het hier heel duidelijk, dat het een besnijdenis is niet door mensenhanden gemaakt; daarom slaat het dus niet op de besnijdenis van Jezus op de achtste dag, nadat Hij geboren was, want dat gebeurde wel door mensenhanden.

Het geschiede, opdat Hij in alles de wet zou vervullen en volkomen gehoorzaam zou zijn aan de inzettingen van God en Hij was dus een geboren Jood. Maar wat is dan de besnijdenis van Jezus, die zonder mensenhanden geschied?

Het is niet de besnijdenis van een voorhuid. Want God wil de gehele oude mens, de zondaar er radicaal uitsnijden. En dat heeft God gedaan, toen het Paaslam voor ons aan het kruis hing. Tijdens Zijn rondwandeling hier op aarde in Zijn vernedert lichaam, dat God Hem bereid had in de maagdelijke schoot van Maria, heeft Hij geen zonde gekend en was Hij het onberispelijke Godslam.

Maar toen Hij aan het kruis werd genageld, heeft Hij onze zonde op Zijn lichaam gedragen op het hout, of zoals Paulus het later door de Heilige Geest moest neerschrijven: *“Hem, die geen zonde gekend heeft, heeft Hij voor ons tot zonde gemaakt”.* (2 Kor. 5:21)

Tot aan het kruis was Hij het onberispelijke Lam Gods en was Hij niet de dood schuldig; maar toen Hij Zich overgaf naar de wil van Zijn Vader, naar het raadsplan Gods om aan het hout genageld te worden, ging er een Schriftwoord in vervulling, dat in de wet van Mozes reeds geschreven stond: **Gal. 3:13b**. *“Vervloekt is een ieder, die aan het hout hangt”.*

Zo werd Hij een vloek voor ons. Hij nam de zonde van allen in Zijn lichaam, verenigde Zich met de zondaar en toen Hij die ruim drie uren in dat vreselijk gericht Gods aan het hout hing in onze plaats, hing in dat lichaam de zondaar mee, u en ik.

Daar hing de oude mens en toen kwam God met Zijn toorngericht over Hem met zijn zwaard van Zijn ontzetting, maar rechtvaardig oordeel over de zondaar en sneed de oude mens er radicaal uit, door die zondaar te doden in het lichaam van Zijn Zoon.

Dat is de besnijdenis die zonder mensenhanden geschied. Het is de besnijdenis die God aan ons, die Jezus aanvaarden, voltrok in het lichaam van Zijn Zoon op het kruis van Golgotha. Zo zijn wij dan met Hem gekruisigd en met Hem gestorven en leeft de zondaar, onze oude mens, niet meer.

Dit is de vervulling van de Oudtestamentische besnijdenis, en niet zoals zo vaak geleerd wordt, dat de doop in de plaats van de besnijdenis gekomen zou zijn. De doop heeft hier niets mee te maken. Het blijft een raadsel, hoe het de vijand gelukt is, om dat tot een leerstelling te maken in de kerken.

Hoe kan men zo verblind zijn? Want de doop wordt wel degelijk door mensenhanden gedaan en het gaat hier om een besnijdenis die zonder werk van mensenhanden gebeurt.

De doop heeft een heel andere betekenis, want het is het zinnebeeld van onze dood en opstanding.

Bijbelstudie Centrum met een zeer speciale en machtige studie over:
“Het machtig grote verlossingsplan van God in de zeven Hoogtijfeesten, zoals Hij dit neergelegd heeft in de vastgestelde feesten onder Israël en de letterlijke vervulling hiervan door Jezus, de Christus der Schriften”.

tweede avond: het eerste feest dat God viert, het Pascha

Als wij nu lezen, dat God instelde, dat geen onbesnedene van dat Paaslam mocht eten (**Ex. 12:43**), dan betekent dit, dat geen onwedergeboren mens hiervan eten mag, omdat geen onwedergeboren mens deel kan hebben aan Jezus, het Lam.

Door te beginnen Hem te aanvaarden: “Heer, U stierf voor mij, in mijn plaats, dus ben ik gestorven, en nu leef ik niet meer, maar nu leeft U in mij. En zo aanvaard ik de besnijdenis die zonder mensenhanden gebeurd is, en leef ik door het geloof in Jezus”. (**Gal. 2:20**)

God heeft niet alleen het bloed der verzoening, maar in het Paaslam heeft Hij ons een nieuwe één gegeven, een wedergeboorte, een nieuw begin. Prijst Zijn Naam!

Dit is de waarachtige besnijdenis, mits wij aanvaarden, datgene wat God ons in Hem geschonken heeft. Dat is het Lam eten. Waar wordt het lam gegeten? We hebben reeds gezien, dat het in het huis gegeten moest worden. En dat Nieuwe Testamentische huis is de Gemeente van Christus, Zijn Lichaam, alleen bestaande uit wedergeborenen.

Het is de bedoeling Gods, dat wij ons nu om het Lam verenigen, Die in het midden is. Zo verenigd om Jezus is de ware samenkomst. Nergens heeft god ons in Zijn Woord gezegd of geleerd, dat wij ons verenigen moeten om een Bijbelse waarheid, of om een Bijbelse bekering of doop; of ook niet om de Bijbelse waarheid omtrent rechtvaardiging des geloofs of heiligmaking of de waarheid betreffende de Avondmaalstafel, of de wederkomst van de Heer; maar God leert ons vanaf het begin dat wij ons zullen verenigen om het Lam, want Hij is Heer en niet een bepaalde waarheid, maar Hij is De Waarheid.

Allen moeten het lam eten in zijn geheel, en wat is daarvan de betekenis? Het betekent, dat dit lam in hen allen kwam en zo zal ook Jezus in alles zijn. Hij moet gegeten worden; Hij in ons en wij in Hem. Hoe moet dit lam gegeten worden? Wij vinden dit in **vers 9b: “slechts op het vuur gebraden met kop, schenkels en ingewanden”**.

Dit is een verordening Gods, want zij mochten niet dat gedeelte eten, wat hen smaakte, maar zij moesten het lam in zijn geheel eten. Want alles, wat in en aan Jezus is, is even begeerlijk (ook al lijkt het op het eerste oog niet zo) en zullen wij het tot ons nemen.

Het lam moet gegeten worden met de kop dat beduidt, dat wij zullen eten van de geest en de verstandelijke vermogens van het Lam, en dan zijn onze verstandelijke vermogens niet meer belangrijk, maar alleen, hoe Hij erover denkt, want Hij is de gedachte Gods.

Wij hebben een volkomen vernieuwing van ons denken nodig, zoals het Woord ons zegt in **Rom. 12:2: “En wordt niet gelijkvormig aan deze wereld, maar wordt hervormd door de vernieuwing van uw denken”**. Verder lezen wij in **vers 11: “En aldus zult gij het eten: uw lendenen omgord”**. Wat betekent dat? Ook Petrus spreekt hiervan in **1 Petr. 1:13: “Omgord dus de lendenen van uw verstand”**. De lendenen van ons verstand moeten wij omgorden, dat wil zeggen opschorten, want onze gedachten moeten onderworpen worden aan de gedachten Gods.

In de lendenen is ook onze kracht en wat is er een kracht in ons denken! Er zijn vele antichristelijk stromingen, die speciaal leren, dat men door de kracht van het denken zelf genezing kan verkrijgen van ziekten. Dit is ook zo, maar deze denkwijze is niet van het Lam Gods, maar komt uit eigen, natuurlijke kracht en die is niet Goddelijk; maar de meeste mensen weten dit niet.

Daarom is het nodig, dat wij allen beseffen, waar onze gedachten mee bezig zijn. De lendenen omgord hebben wil zeggen, dat wij nu gaan bedenken de dingen die van boven zijn. Wij moeten verstand krijgen met Goddelijke licht bestraald, verlichte ogen des harten en des verstands, zodat wij de dingen van boven gaan bedenken en niet meer die van beneden zijn, want als wij altijd de dingen van beneden bedenken, blijven wij vast zitten aan de wereld.

Bijbelstudie Centrum met een zeer speciale en machtige studie over:
“Het machtig grote verlossingsplan van God in de zeven Hoogtijfeesten, zoals Hij dit neergelegd heeft in de vastgestelde feesten onder Israël en de letterlijke vervulling hiervan door Jezus, de Christus der Schriften”.

tweede avond: het eerste feest dat God viert, het Pascha

Waar is de hele evangelieprediking en aposteldienst van Paulus op gericht?

Dit lezen wij in **2 Kor. 10:3**. *“Want al leven wij in het vlees, wij trekken niet ten strijde naar het vlees, want de wapenen van onze veldtocht zijn niet vleselijk, maar krachtig voor God tot het slechten van bolwerken, zodat wij de redeneringen en elke schans, die opgeworpen wordt tegen de kennis van God, slechten, elk bedenkfel als krijgsgevangene brengen onder de gehoorzaamheid aan Christus, en gereed staan, zodra uw gehoorzaamheid volkomen is, alle ongehoorzaamheid te straffen”.*

God heeft maar één gedachte en dat is het Lam, Jezus Christus. Daarom zullen wij het Lam eten met de lendenen omgord, dus ons eigen verstandelijk redeneren en de kracht van ons denken opschorten en onderwerpen aan het Lam.

Deze kracht is een wonderbare kracht die heel anders is dan de kracht die wij in de wereld kennen. In de wereld heeft hij de grootste kracht die de sterkste spieren heeft, maar de kracht van het Lam kwam tot uiting, toen Hij Zich volledig overgaf en Zich handen en voeten liet nagelen; want toen overwon Hij de hel, satan en al zijn demonen en de dood. Paulus wist dit ook, want hij schrijft in **2 Kor. 12:10b**. *“want als ik zwak ben, dan ben ik machtig”.*

Want God had tot hem gezegd in **vers 9**: *“want de kracht openbaart zich eerst ten volle in zwakheid”.* Wat een wonderbare paasmaaltijd was dat, toen de Israëlieten het lam aten met kop, schenkel en ingewanden. Is dit niet onesthetisch en onhygiënisch? Als wij zo spreken, weten wij het beter dan God, want wat God rein acht, zal de mens niet onrein achten.

Wij hebben de ingewanden juist nodig, die het zinnebeeld zijn van Zijn wonderbaar leven, Zijn heerlijk rein en zuiver gemoedsleven. God geve, dat wij allen een echte bruidziel van Jezus mogen worden, zoals wij in het Hooglied afgeschaduwd vinden. De bruid in het Hooglied komt tot deze uitroep uit het diepst van haar hart en wezen, als zij de bruidegom ziet: *“Alles aan Hem is even begeerlijk”.*

Daarom zal de ware bruidziel ook zeggen, dat alles even begeerlijk aan Hem is, want Hij is het Lam Gods, de gedachte Gods, het leven Gods. In **Ex. 12:8** lezen wij verder: *“zij zullen het eten op het vuur gebraden”.* Het is de bedoeling Gods, dat het lam in zijn geheel gegeten moet worden, dat wil zeggen dat zij zich geheel met het lam zullen verenigen. Dit kan niet gebeuren op rauwe wijze. En wat wil dat zeggen?

Toen Jezus hier als mens rondwandelde, konden zij Hem niet tot zich nemen, omdat die afstand te groot was. Hij, de reine, de volmaakte mens, en zij de zondaars; maar het vuur maakte het hun mogelijk om Jezus tot zich te nemen; namelijk het vuur van Gods Geest. *“Het is de Geest van God, die uit het Mijne neemt”*, zegt Christus, *“en die het overbrengt”.*

Zo wordt het mogelijk om ons met Hem te verenigen, Hij in ons en wij in Hem door het vuur van de Heilige Geest. Het was deze vuurgloed des Geestes, die ook het offer verteerde op Golgotha's kruis, zoals wij dit vinden in **Hebr. 9:14**. *“hoeveel te meer zal het bloed van Christus, die door de eeuwige Geest Zichzelf als een smetteloos offer aan God gebracht heeft, ons bewustzijn reinigen van dode werken, om de levende God te dienen?”*

Het is de vuurgloed van de Heilige Geest, die het Paaslam als offer in Zich opnam, en dit ook aan ons meedeelt. Is dit niet wonderbaar? Daarom, alleen aan het vuur gebraden wordt Christus voor ons een heerlijke spijs. De Heilige Geest, die dat vuur Gods is, komt niet voor Zichzelf, maar om Christus aan ons mede te delen door ons Christus te verkondigen, zodat wij de Lamsgestalte gaan krijgen.

“Doch wanneer Hij komt, de Geest der waarheid, zal Hij u de weg wijzen tot de volle waarheid; want Hij zal niet uit Zichzelf spreken, maar al wat Hij hoort, zal Hij spreken en de toekomst zal Hij u verkondigen. Hij zal Mij verheerlijken, want Hij zal het uit het mijne nemen en het u verkondigen. Al wat de Vader heeft, is het mijne; daarom zeide Ik: Hij neemt uit het mijnen en zal het u verkondigen”. Joh. 16:13-15.

Bijbelstudie Centrum met een zeer speciale en machtige studie over:
**“Het machtig grote verlossingsplan van God in de zeven Hoogtijfeesten,
zoals Hij dit neergelegd heeft in de vastgestelde feesten onder Israël
en de letterlijke vervulling hiervan door Jezus, de Christus der Schriften”.**

tweede avond: het eerste feest dat God viert, het Pascha

De Geest is niet gekomen om Zichzelf te verheerlijken, maar om het Lam te verheerlijken. Dit is de bedoeling en de gedachten van God. Hoe lang moest de Israëliet in hun huis blijven en achter het bloed schuilen? Totdat de morgen aanbrak, dat betekent voor ons: totdat de eeuwigheids morgen aanbreekt.

Hoe lang moesten zij zich om het lam verenigen en hoelang moesten zij het lam eten? Ook totdat de morgen aanbrak. Dat wil dus voor ons zeggen, dat wij elke dag het Lam moeten eten. En in **vers 10a** lezen wij: **“Gij zult daarvan niets overlaten tot de morgen”**. Als de morgen aanbreekt moet het in zijn geheel opgegeten zijn.

Wanneer breekt nu voor ons de morgen aan? Als Christus Zich volledig met ons verenigd heeft, want dan is Hij in ons en wij in Hem, en dan zijn wij het niet meer, maar dan is Hij het in Zijn lichaam, in de Gemeente. En in **vers 10b** staat: **“wat ervan overblijft tot de morgen, dat zult gij met vuur verbranden”**.

Als het moment er is, dat de Here Jezus komt op de wolken om Zijn Gemeente hier weg te halen, dan zullen die kinderen, die het Lam nog niet volledig hebben gegeten door de kracht van de Heilige Geest zó vervuld worden, dat hetgeen, waarvan zij nog niet gegeten hadden, ook hun deel wordt.

Daartoe is God machtig, want wat zegt Hij er nadrukkelijk bij in **vers 46** van **Ex. 12**. **“In één huis zal het gegeten worden; gij zult van het vlees niets uit het huis naar buiten brengen”**. Niets van het vlees mocht naar buiten gebracht worden, maar het bloed moest wel naar buiten gebracht worden.

Het Lam moet in zijn geheel gegeten worden en dat is voor het volk Gods, maar het bloed is voor de wereld. Als kinderen zullen wij deel hebben aan Christus en met Christus verzadigd worden. Er is nog een bepaling in dit **vers 46**, die wij ook op andere plaatsen vinden: **“In één huis zal het gegeten worden”**.

Hier zien wij de gemeenschap der heiligen. Wat is nu het huis van God? Het is daar, waar het Lam centraal staat en allen zich om dat Lam geschaard hebben, dat is Zijn huis, Zijn Gemeente. Waar twee of drie in Zijn Naam vergaderen, zegt Jezus, daar ben Ik in het midden, daar is Zijn Naam, Zijn Wezen.

In dit éne huis zullen wij allen eten, want wij hebben allen deel aan dat éne Lam.

Nu waren er vele huizen van Israëlieten in Egypte en toch zegt God, dat het één gemeente van Israël is. Zo zijn er vele plaatselijke gemeenten, maar slechts één universele Gemeente, die God en Jezus kent, maar die zich in deze wereld openbaart in vele plaatselijke gemeenten, waar het Lam gegeten wordt op deze wijze en waar het bloed aan de zijposten en aan de bovendorpel is.

Dat is de Gemeente van Christus en niet wat de mens ervan gemaakt heeft. In **Ex. 12:11** staat nog dit: **“En aldus zult gij het eten: uw lendenen omgord, uw schoenen aan uw voeten en uw staf in uw hand”**. Zij moeten dus ook bereid en reisvaardig zijn; en Jezus zegt, dat wij, zo dikwijls wij samenkomen, Hem moeten gedenken, totdat Hij komt.

Wij moeten dus ook bereid en reisvaardig zijn, want wij zijn vreemdelingen in deze wereld en pelgrims op reis naar het heerlijke doel dat ons wacht. Vandaar de staf in onze hand, want daar kunnen wij op steunen en leunen, en de voeten geschoeid met de bereidheid van het evangelie des vredes.

Zo gaan wij door deze wereld als vreemdelingen en bijwoners, maar ook als getuigen, die het bloed aan de zijposten en bovendorpel gedaan hebben en daardoor gered en verlost zijn door het bloed van het Lam.

Er is geen andere redding voor de wereld, dan te komen tot het bloed. In **Ex. 12:8** staat ook nog, dat wij het lam moeten eten met ongezuurde broden, met daarbij bittere kruiden. Het ongezuurde brood is het beeld van wat Jezus ons aan het Avondmaal gegeven heeft, want Hij is Zelf dat zuivere meel, waar geen zuurdesem, geen zonde in is.

Bijbelstudie Centrum met een zeer speciale en machtige studie over:
**“Het machtig grote verlossingsplan van God in de zeven Hoogtijfeesten,
zoals Hij dit neergelegd heeft in de vastgestelde feesten onder Israël
en de letterlijke vervulling hiervan door Jezus, de Christus der Schriften”.**

tweede avond: het eerste feest dat God viert, het Pascha

De Heer heeft gezegd, dat zo dikwijls als wij aan Zijn Avondstafel zitten, wij moeten gedenken, hoe Hij Zijn lichaam voor ons liet breken en Zijn bloed voor ons gaf: **“Doet dit tot Mijn gedachtenis”**. Het brood is het beeld van Zijn lichaam, dat verbroken werd en waar allen van eten en de beker is het zinnebeeld van Zijn bloed; en de Here zegt, dat wij dit moeten doen, om de gedachtenis aan Zijn offer steeds levend te houden.

Nu zijn er ook bittere kruiden bij genoemd, die wij niet over het hoofd mogen zien.

Als het Lam ons deel geworden is, dan hebben wij ons ook verenigd met Zijn bespotting, verguizing, verwerping en verachting van de wereld die Hem veracht. Dat zijn de bittere kruiden, daar wij met hem verdrukking zullen hebben, vervolging, smaadheid en hoon. Zoals er voor het Lam geen plaats was in deze wereld, zo is er voor de zulken ook geen plaats in deze wereld.

Wij zien nu duidelijk dat de verlost en zich zo verenigd hebben met het Lam, dat dit Lam hun leven is geworden en zij met elkaar weer het Lichaam van het Lam vormen, het ene Huis van Hem, de Gemeente. Zo zijn wij pelgrims op weg naar de eeuwigheid en verblijden ons in Hem Die alles is, en kunnen wij ook verblijd zijn over de smaadheid, vervolging en verdrukking, want dit is ons tot eer. Indien wij met Hem lijden is dit om straks ook met hem verheerlijkt te worden.

Tot zover, morgen starten wij met het tweede feest dat God viert.

De Heer Zegene u.
Amen.